

Research Article

แนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี

TEACHING GUIDELINES TO PROMOTE THE USE OF ENGLISH FOR COMMUNICATION OF UNIVERSITIES IN PATHUM THANI PROVINCE

ตุนยา เพชรสง* ชลธิชา กาญจนพันธ์ประภา และ ศรินทร์ศรีม เสริฐปัญญา
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

Tanuya Petsong, Chonticha Kanjanapanprapa and Sarinrat Sertpunya
North Bangkok University

*E-mail: tanuya.pe@northbkk.ac.th

Received: 2023-09-27

Revised: 2023-11-15

Accepted: 2024-02-20

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน 3. เพื่อเสนอแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน งานวิจัยเชิงคุณภาพมีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนและการเสนอแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน อีกทั้งผู้วิจัยยังใช้ แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน โดยทำการเก็บจากนักศึกษา ในมหาวิทยาลัย ในเขตจังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ได้แก่ จำนวนนักศึกษาที่มีมากเกินไปในชั้นเรียน ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน การต้องการเวลาเพื่อเตรียมความพร้อม และหัวข้อที่มีความเหมาะสม 2. ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อด้านความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยจำแนกตามตัวแปรที่ได้ศึกษา พบว่าความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ด้านอาจารย์

ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ เนื้อหาในการเรียน สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมในห้องเรียน และด้านการประเมินการเรียนการสอน ตามลำดับ 3. แนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า มีการเสนอ 5 แนวทาง ได้แก่ ออกแบบขนาดของห้องเรียนภาษาให้เหมาะสมกับการใช้เวลาในการเตรียมความพร้อมแก่นักศึกษา การเลือกหัวข้อที่มีความเหมาะสมตรงกับความสนใจของผู้เรียน การสร้างกิจกรรมนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจ และ สุดท้ายผู้สอนการพูดควรเป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการใช้ภาษา

คำสำคัญ: แนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี

ABSTRACT

The objectives of this research were 1. to study the problems of using English for communication in the classroom. 2. to study satisfaction with learning English for communication in the classroom. 3. to propose teaching methods to promote the use of English for communication in the classroom. This research was a mixed method research. Qualitative research collected data through interviews and open-ended questionnaires to study problems in the use of English for communication in the classroom and to propose teaching methods to promote the use of English for communication in the classroom. In addition, the researcher used quantitative research to collect data by using questionnaires to study satisfaction with learning English for communication in the classroom by collecting from students at universities in Pathum Thani Province total 400 people.

The results of the study showed that regarding to the problems in using English for classroom communication. It was found that there were too many students in the classroom, anxiety in using language to communicate with their classmates, time preparation for communication and selecting appropriate topics. 2. The level of opinions of students regarding their satisfaction in learning English for communication in the classroom, it was at a high level. Considering each aspect, teacher was at the highest average followed by learning content, teaching media, classroom activities and teaching and learning evaluation respectively 3. According to the guidelines, it was found that there were 5 guidelines proposed in terms of teaching and learning to promote the use of English for communication, namely: 1. designing classroom size with appropriateness, organizing time preparation for students, creating activities outside the classroom to promote

and support students' learning from the environment to create motivation. Lastly, speaking teachers should be a good role model in the use of language.

Keywords: Communicative English Teaching Guidelines, Universities in Pathum Thani Province

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ทักษะทางภาษาถือเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถเป็นประตูเปิดทางสู่การพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ระหว่างประเทศ ในยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ วัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลกนำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาบทเรียนให้มีความเข้าใจแก่ตนเอง และผู้อื่น นอกจากนี้แล้ว สังคมไทยยังหันมาให้ความสนใจในการพัฒนาเยาวชนไทยให้มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาเป็นสิ่งสำคัญ (Chaemchai, 2016)

ในยุคปัจจุบันระบบการศึกษาทุกระดับ ควรตระหนักและการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียนทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทและใกล้ตัวเรามากขึ้นและเกี่ยวข้องในทุกแขนงอาชีพ ปัจจุบันการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยอยู่ในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การพัฒนาเยาวชนไทย

ให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาเป็นสิ่งสำคัญ ที่ระบบการศึกษาทุกระดับควรตระหนักและการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียนทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทและใกล้ตัวเรามากขึ้นและเกี่ยวข้องในทุกแขนงอาชีพ

ปัจจุบันการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยอยู่ในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Teaching English as an International Language) นักศึกษามีโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษน้อย ใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียนชั่วโมงฝึกการสนทนา หรือแทบจะไม่มีโอกาสพบปะสื่อสารกับชาวต่างชาติ Chamroennusit (2020) อีกทั้งสิ่งแวดล้อมไม่เอื้อต่อการฝึกฝนการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ปัจจัยดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้เรียนในทุกระดับไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนแบบแนวการสอน (Communicative Language Teaching) ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางในปัจจุบันที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีสิ่งแวดล้อมใช้ภาษาที่หนึ่งไม่ใช่ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสังคม (Non English Speaking Country) อย่างเช่นประเทศไทย

Chamroennusit (2020) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนซึ่งทักษะการฟังและการพูดเป็นทักษะที่ถูกให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากต้องใช้มากที่สุดอีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยกระทรวงศึกษาธิการมีการส่งเสริมนโยบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบใหม่ โดยให้ปรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการเตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรม ผู้แนะนำหรือแนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนนั้น การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน นอกจากนี้การสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนอังกฤษสามารถส่งผลต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษได้ Phewphan (2017) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการฟังพูดภาษาอังกฤษจากการศึกษาวิธีสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่าวิธีการสอนที่น่าสนใจซึ่งสามารถฝึกผู้เรียนให้มีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี คือ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เพราะวิธีเก่าไม่สามารถทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว นอกจากนี้การสอนภาษาควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ Office of the Basic Education Commission (2015) นำเสนอนโยบาย

การสอนภาษาอังกฤษที่ควบคู่ไปกับ กิจกรรมทางภาษา เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในวิชาที่เรียนก็มีความสำคัญด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะการเสริมแรงบวก สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์ทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเสริมแรงบวกในลักษณะที่เป็นภาษาพูดหรือภาษาท่าทาง ได้แก่ คำชมเชย การยิ้ม การให้ความสนใจ การยอมรับ ซึ่งวิธีการเสริมแรงบวก ควรให้ทันทีที่นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์ ดังนั้นงานวิจัยเรื่องนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน และ เสนอแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน
3. เพื่อเสนอแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

1. ผลการวิจัยทำให้ผู้อ่านหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกำหนดจำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนได้ทราบถึงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษสามารถทราบ และเข้าใจปัญหาในการจัดการเรียน

การสอนภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งสามารถนำผลการศึกษาไปหาทางออกเพื่อเป็นแนวทางให้เหมาะสมต่อไป

2. ผลจากการวิจัยด้านแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนจะเป็นประโยชน์แก่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากผลการเสนอแนะเกิดจากความต้องการจากนักศึกษา ซึ่งการเสนอแนวทางจากความต้องการจากนักศึกษาจะช่วยให้นักศึกษาเกิดประสิทธิภาพในการเรียนอย่างแท้จริง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี รวมทั้งสิ้น 7 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยอีสเทอร์น เอเชีย มหาวิทยาลัยราชชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และ ราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่นอน แต่ทราบว่ามีจำนวนมาก และต้องการประมาณค่าสัดส่วนของกลุ่มประชากร โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน และเพิ่มจำนวนไป 4 เปอร์เซนต์ เพื่อป้องกันการคลาดเคลื่อนของข้อมูลจึงได้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่คลาดเคลื่อน จำนวน 400 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร บทความทางวิชาการ เว็บไซต์ (Web Site) รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการทบทวนวรรณกรรมทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดัดแปลงแนวคิดองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ด้านปัญหาในการเรียนภาษา และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาในการเรียน สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมในห้องเรียน การประเมินการเรียนการสอน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ตั้งแต่เดือนสิงหาคม - ตุลาคม พ.ศ.2565

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

1.1 ความหมายสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Littlewood (1983) กล่าวว่า การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการ ฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

1.2 ความสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มนักจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในการเรียน ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจเป็นสำคัญ เขาจะเรียนได้ดีถ้าเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน เห็นประโยชน์ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ โดยสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เข้ากับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ และ สิ่งที่จะช่วยให้เรียนภาษาต่างประเทศได้ดี นอกเหนือจากสองเรื่องที่กำลังกล่าวมาแล้วก็คือ ต้องเข้าใจหลักภาษาที่ใช้ในการวางรูปแบบประโยคด้วย

Thonhpanchang (2017) กล่าวว่าในยุคปัจจุบันการสอนภาษาต่างประเทศได้หันมายึดแนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารมากขึ้น มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยยังคงให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อความหมาย

Littlewood (1983) กล่าวไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแค่ว่าความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วย

วิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ในชีวิตจริงผู้เรียนต้องสัมผัสกับการสื่อสาร ซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้คำกล่าวนี้นสอดคล้องกับความเห็นของ

Widdowson (1979) กล่าวว่าความสามารถในการเรียบเรียงประโยคมิใช่เป็นความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสาร จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้ประโยคได้หลายชนิดในโอกาสต่าง ๆ กัน

Dornyei (2001) กล่าวว่า การรับรู้หมายถึง กระบวนการที่แต่ละบุคคลเลือกรวบรวม เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจภาษาเท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์อยู่บ้าง แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ก็ต้องสามารถนำ ความรู้ในการใช้ประโยคไปใช้ให้เป็นปกติวิสัยได้ตามโอกาสต่าง ๆ ของการสื่อสาร

1.3 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Brown (1993) เสนอไว้ มีลักษณะ 4 ประการ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันดังนี้

1) เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการ สื่อสาร และไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์

2) เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามีใช่เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย

3) ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้ เทคนิคการสื่อสาร มีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจจะมีความสำคัญมากกว่า ความถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย

4) ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในตอนท้ายสุด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ภายในบริบทที่ไม่เคย ฝึกมาก่อน

ดังนั้นแล้ว ผู้วิจัยได้สรุปว่า จากแนวการสอนต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว ทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่าควรนำเสนอภาษาใหม่ในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอน คำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้างสามารถใช้ได้ถูกต้อง แล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้จึงกลายเป็นขั้นตอนของการสอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. แนวคิดและทฤษฎีขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.1 ขั้นตอนการสอนเพื่อการสื่อสาร

Richard (2022) กล่าวว่า จากแนวคิดในการสอนภาษา จึงทำให้เกิดขั้นตอนการสอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอนที่ใช้จัดการเพื่อการสื่อสารแบบนี้เองสอนกันทั่วไปในขณะนี้ขึ้น และขั้นตอนการสอนนี้ มีผลเชื่อมโยงต่อไปถึงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์ และหน่วยการสอนด้วย ครูผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจให้ชัดเจนเพื่อจะได้จัดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวว่า เนื้อหาในขั้นตอนการสอนทั้ง 3 ขั้นนี้มีปรากฏอยู่ในวิธีการนำเสนอแบบเรียนต่าง ๆ ที่ผู้เขียนแบบเรียน

มีความรู้ด้านภาษาศาสตร์และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างดีและปรากฏอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจนทั้ง 3 ขั้นตอน วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนในการเรียนการสอน

1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

ภาษาต่างประเทศการนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นหนึ่งในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษา แก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริง โดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับ สถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนภาษานั้นได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหา ในลักษณะของการฝึกภาษาที่มีอาจารย์ผู้สอนคอยควบคุมหรือชี้แนะแล้วนั้น (Controlled Practice/Directed Activities) ครูผู้สอนยังคงมีหน้าที่เป็นผู้นำในการฝึกปฏิบัติเพื่อไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้น เป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-Control) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้น ครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึก

ปากเปล่า (Oral) Kaewthongma (2017) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษในการพูดนั้น อาจจะเป็น การฝึกพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้ จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายใน ห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูล ป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียน รู้ว่า ตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้ อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลามากนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำ ในการใช้

3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นับเป็นขั้นที่สูงขึ้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษา ไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกให้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เขียนได้

ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็น สถานการณ์จริง ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียง ผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาใน ลักษณะนี้ มีประโยชน์ในด้านที่ช่วยให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน ได้รู้ว่า ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อย เพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการ ของตนเอง ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้ว อย่างแท้จริงคือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารได้เองอย่างอิสระ ภายใต้สถานการณ์ ที่ผู้เรียนจะได้พบในชีวิตจริง

3. แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจด้าน การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

3.1 ความหมายความพึงพอใจ ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษา ต่างประเทศ

จากการทบทวนแนวคิดและ ทฤษฎี ผู้วิจัยพบว่า มีนักวิชาการ ได้ให้ความหมาย ของความพึงพอใจไว้แตกต่างกัน ดังนี้

Jedo (2017) ให้ความหมายของ ความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก นึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้น เมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึก ดังกล่าวจะลดลงและไม่เกิดขึ้นหากความต้องการ หรือจุดหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้นแล้ว การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำเป็นที่จะต้องศึกษาระดับความพึงพอใจของ ผู้เรียน เพื่อที่จะให้ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรม การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

Praimahaniyom , Kamutthapichai,& Panklam (2023) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้น เมื่อได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึก ขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ยังพบว่าความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนจะช่วยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรดำเนินการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนด รูปแบบ กิจกรรมการเรียนรู้และแนวทางการวัด และประเมินผลตามสมรรถนะของผู้เรียนอย่าง องค์กรร่วมได้เหมาะสม

Iambunyarit, Phuripanik & Rakbamrung (2020) กล่าวไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึงท่าทีความรู้สึกหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ปฏิบัติร่วมปฏิบัติ หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติโดยผลตอบแทนที่ได้รับ รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจจากความหมายของ ความพึงพอใจดังกล่าวพอสรุปความได้ว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่ง ที่เป็นนามธรรมเป็นความรู้สึก ส่วนตัวทั้งทางด้านบวกและลบขึ้นอยู่กับ การได้รับการตอบสนองเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

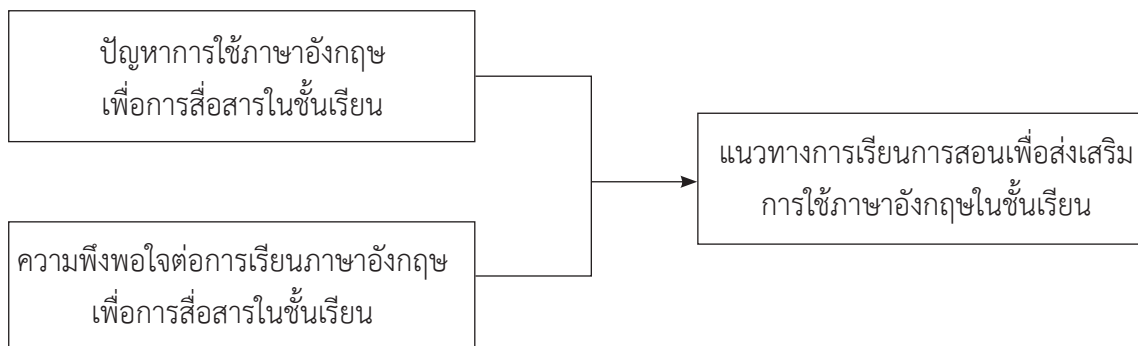
3.2 ทฤษฎีเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ

Padlian & Jongkonklang (2020) ได้สรุปถึงสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความ ความ พึงพอใจดังนี้ 1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุได้แก่ เงิน หรือ สิ่งของ 2. สภาพทางกายที่ปรารถนา คือสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง อันก่อให้เกิดความสุขทางกาย 3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ หมายถึงสิ่งต่างๆที่สนองความต้องการของบุคคล 4. ผลประโยชน์ทางสังคม คือความสัมพันธ์อันดีมิตรกับผู้ร่วมกิจกรรมอันจะทำให้เกิดความผูกพัน ความพึงพอใจ และสภาพการอยู่ร่วมกันอันเป็น

ความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคม ซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกัน และมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดีที่ชอบ ที่พอใจ หรือที่ประทับใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับ โดยสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกาย และจิตใจบุคคลทุกคนมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่างและมีความต้องการหลายระดับ ซึ่งหากได้รับ ดังนั้นแล้วการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนจึงเป็นการตอบสนองที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ การจัดการเรียนรูปแบบใด ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจการเรียนรู้นั้นจะต้องสนองความต้องการของผู้เรียนทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจที่สำคัญ

จากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัย จึงสรุปว่าความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น เป็นเรื่องของความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการสอนโดยอาจารย์ซึ่งความพึงพอใจ ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลมีปัจจัยที่แตกต่างกัน รวมทั้งความพึงพอใจสามารถเปลี่ยนไปได้ตลอดเวลา จะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนทราบถึงแนวทางในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งยังช่วยในการสร้างบรรยากาศที่ดี และยังเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนได้อีกด้วย

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ใช้การศึกษาแบบผสมผสาน การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีรายละเอียดดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) รวมจำนวน 35 ราย (McMillan and Schumacher, 1997) โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่แท้จริง จากตัวแทนความคิดเห็นของนักศึกษาจากทุกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นตัวแทนได้แก่ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย มหาวิทยาลัยราชชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และ ราชภัฏวไลยอลงกรณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. การศึกษาเอกสาร ได้แก่ หนังสือ ตำรา เว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. แบบสอบถามปลายเปิด

3. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (structure-in depth interview) เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนและแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี รวมทั้งสิ้น 7 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย มหาวิทยาลัยราชชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และ ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของคอกแรน เนื่องจากไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่นอน แต่ทราบว่ามีความจำนวนมาก และต้องการประมาณค่าสัดส่วนของกลุ่มประชากร โดยใช้ระดับ

ความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน และเพิ่มจำนวนไป 4 เปอร์เซ็นต์ เพื่อป้องกันการคลาดเคลื่อนของข้อมูล จึงได้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่คลาดเคลื่อน จำนวน 400 คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมเนื้อหาในการศึกษาวิจัยดังกล่าวอย่างสมบูรณ์โดยมีวิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือสอบถาม ซึ่งจะแบ่งออกเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากร ลักษณะ คำถามเป็นคำถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วย

1. อาจารย์ผู้สอน
2. เนื้อหาในการเรียน
3. สื่อการเรียนการสอน
4. กิจกรรมในห้องเรียน
5. การประเมินการเรียนการสอน

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเรื่องข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังจากที่เก็บข้อมูลตามจำนวนที่ได้ตั้งไว้แล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาลงรหัสและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) นำแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยมาวิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามโดยผู้วิจัยได้ทำการการหาค่า IOC (Item Objective Congruence) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงตามวัตถุประสงค์ที่ใช้ได้ โดยใช้ค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

2) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน และนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นรายฉบับ (Reliability) และเป็นรายข้อ จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคำนวณสำเร็จรูป คัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.75 เก็บไว้ จำนวน 30 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จากนั้นนำไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามเพื่อหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ 0.89

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ทดสอบความตรงของเนื้อหา (A test of validity) ด้วยดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of item objective congruence: IOC) การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha-coefficient) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากการศึกษาเรื่องปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนพบว่า ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชั้นเรียน มี 4 ด้าน ได้แก่ จำนวนนักศึกษาที่มีมากเกินไปในชั้นเรียน ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน การเตรียมความพร้อมก่อนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ หัวข้อในการสนทนามีผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียน ส่งผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียน ผู้บริหารควรจัดขนาดห้องเรียนให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ผู้สอนควรมีความเข้าใจถึงพื้นฐานของนักศึกษาและหาวิธีการที่เหมาะสมให้นักศึกษา

2. จากการศึกษาเรื่องความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาในการเรียนที่มีความเหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละสาขา รวมทั้งการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจ ทัดกับเหตุการณ์ให้กับนักศึกษา รวมทั้งการสร้างกิจกรรมในห้องเรียนที่กระตุ้นให้นักศึกษาใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งการประเมินการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้สอนได้จัดขึ้นในห้องเรียน รวมทั้งการใช้ระยะเวลาให้เหมาะสมกับหัวข้อที่ใช้ในการประเมิน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาด้านปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน พบว่าปัจจัยภายในและภายนอกเป็นปัญหาต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการวิจัยหัวข้อต่อไปควรศึกษาเรื่องปัญหาการเรียนภาษา

อังกฤษที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. จากการศึกษาด้านความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนพบว่าองค์ประกอบด้านสื่อการเรียนการสอน กิจกรรมในห้องเรียน และด้านการประเมินการเรียนการสอนอยู่ระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการวิจัยหัวข้อต่อไปควรศึกษาเรื่อง การผลิตสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ การสร้างกิจกรรมในห้องเรียนนอกห้องเรียน และแนวทางการประเมินการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ด้านปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนพบว่า

1. จำนวนนักศึกษาที่มีมากเกินไปในชั้นเรียน

ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า การที่มีนักศึกษาจำนวนมากในห้องเรียน ทำให้การจัดกิจกรรมที่ใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นไปได้ยากลำบาก เนื่องจากการจัดกิจกรรมดังกล่าวใช้เวลาค่อนข้างเยอะ ในขณะที่เวลาเรียนที่ค่อนข้างจำกัด รวมทั้งบางห้องเรียน มีนักเรียนค่อนข้างเยอะ ทำให้เกิดความยากลำบากในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน

2. ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน

ผลจากการสัมภาษณ์พบว่าสิ่งที่เป็นปัญหาต่อการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการ

ในชั้นเรียนมากที่สุดการคิดคำศัพท์เพื่อที่จะสื่อความหมาย เนื่องจากนักศึกษาแต่ละคนมีพื้นฐานที่ต่างกัน ดังนั้นการให้หัวข้อที่กว้างเกินไปอาจจะเกิดปัญหาในการสื่อสาร รวมทั้งนักศึกษาเกิดความกังวลในการใช้ภาษาที่ผิดไวยากรณ์ เช่น การใช้ tense ในการแต่งรูปประโยค เพื่อที่จะสื่อสารกับเพื่อน และอาจารย์ ในชั้นเรียนทำให้นักศึกษามีความรู้สึกลังเลไม่มั่นใจ อาย กังวล กระวนกระวายใจ เมื่อต้องพูดต่อหน้าเพื่อน ๆ

3. การเตรียมความพร้อมก่อนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียนจะต้องมีการเตรียมความพร้อมมาก่อนล่วงหน้าจากการสัมภาษณ์พบว่า การที่นักศึกษามีเวลาในการเตรียมความพร้อม การฝึกซ้อมมาก่อน

ล่วงหน้า นักศึกษาจะเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษามากกว่า การใช้ภาษาในการสื่อสารโดยทันที ผลการวิจัยพบว่าหากนักศึกษาไม่ได้เตรียมความพร้อม จะมีอาการการพูดติดขัด ประหม่า วิทกักังวล บางครั้งนักศึกษาอาจมีการพูดจาวกวนในการเรียงประโยค

4. หัวข้อในการสนทนาที่มีความเหมาะสม มีผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียน ส่งผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียนจากการสัมภาษณ์พบว่า ความรู้เบื้องต้น รวมทั้งความเคยชินกับหัวข้อที่จะพูด รวมทั้งการเลือกหัวข้อที่ใช้ในการสื่อสารในห้องเรียนจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นที่จะใช้ภาษาในการสื่อสาร

ผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ด้านความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนพบว่าอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นต่อความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน

ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. อาจารย์ผู้สอน	4.19	0.50	มาก	1
2. เนื้อหาในการเรียน	3.53	0.31	มาก	2
3. สื่อการเรียนการสอน	3.39	0.32	ปานกลาง	3
4. กิจกรรมในห้องเรียน	3.09	0.40	ปานกลาง	5
5. การประเมินการเรียนการสอน	3.20	0.41	ปานกลาง	4
รวม	3.48	0.43	มาก	

จากตารางที่ 1 แสดงการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ด้านความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน จากการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) (S.D. = 0.43) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยจำแนกตามตัวแปรที่ได้ศึกษาพบว่าความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ด้านอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.19$) (S.D. = 0.50) รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาในการเรียน ($\bar{X} = 3.53$) (S.D. = 0.31) สื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.39$) (S.D. = 0.32) กิจกรรมในห้องเรียน ($\bar{X} = 3.09$) (S.D. = 0.40) และด้านการประเมินการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.20$) (S.D. = 0.41) ตามลำดับ

ผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ด้านแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า

1. ออกแบบขนาดของห้องเรียนภาษาให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

ผลจากการสัมภาษณ์และแบบสอบถามปลายเปิดเรื่องแนวทางส่งเสริมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า มหาลัยควรออกแบบขนาดของห้องเรียนให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมของนักศึกษา เนื่องจากหากมีจำนวนนักศึกษาที่มากเกินไปจะส่งผลต่อการทำกิจกรรมของนักศึกษา รวมทั้งอาจทำให้อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถดูแลการทำกิจกรรมดังกล่าวได้อย่างทั่วถึง ซึ่งอาจจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

2. การใช้เวลาในการเตรียมความพร้อม

ผลการวิจัยพบว่าการที่อาจารย์ผู้สอนให้เวลานักศึกษาในการเตรียมตัวอย่างน้อย 1 อาทิตย์ จะทำให้นักศึกษาเกิดการเตรียมตัว ฝึกซ้อม รวมทั้งการหาข้อมูล ซึ่งจะช่วยลดความวิตกกังวลให้กับนักศึกษาได้เป็นอย่างดี อีกทั้งนักศึกษายังมีเวลาในการฝึกซ้อมกับเพื่อนในชั้นเรียนจะช่วยทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้นที่จะใช้ภาษาในการสื่อสาร

3. การเลือกหัวข้อที่มีความเหมาะสมตรงกับความสนใจของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่าหัวข้อที่มีความเหมาะสม น่าสนใจ จะทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียนมากขึ้น ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า การเลือกหัวข้อที่ตรงกับสาขาวิชาของผู้เรียน รวมทั้งการภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ของผู้เรียน จะเกิดประโยชน์ในการใช้ภาษา

4. การสร้างกิจกรรมนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจ ผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน การส่งเสริมให้นักศึกษาออกไปทำกิจกรรมนอกห้องเรียนจะช่วยสร้างแรงกระตุ้นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่น การออกไปสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติตามสถานที่ต่าง ๆ จะช่วยทำให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์และกระตุ้นให้นักศึกษาอยากเรียนรู้เพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น

5. ผู้สอนการพูดควรเป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการใช้ภาษา ผลจากการสัมภาษณ์และ

แบบสอบถามพบว่า การที่ผู้สอนมีการแสดงความคิดเห็น ประเมินการใช้ภาษาของนักศึกษาชั้นเรียน การชี้แนะแนวทางการแก้ปัญหาการพูดของผู้เรียนเป็นรายบุคคล จะช่วยให้นักศึกษาสามารถประเมินศักยภาพของตนเอง รวมทั้งยังเป็นแนวทางให้นักศึกษานำคำชี้แนะดังกล่าวไปพัฒนาตัวเองต่อไปในอนาคต

การอภิปรายผล

1. จากการศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนพบว่า ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชั้นเรียนมี 4 ด้าน ได้แก่ จำนวนนักศึกษาที่มีมากเกินไปในชั้นเรียน ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน การเตรียมความพร้อมก่อนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และหัวข้อในการสนทนา มีผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียนส่งผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียน ซึ่งผลจากการวิจัยมีความสอดคล้องกับ Ritthirat (2012) ศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย พบว่า ปัญหาและ อุปสรรคที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษามีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูด ภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบการเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูด ภาษา อังกฤษ และนักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ และวิธีการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษที่นักศึกษานำไปใช้มากได้แก่ การดูภาพยนตร์ และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ

2. ผลการวิจัยด้านความคิดเห็นของนักศึกษาพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยจำแนกตามตัวแปรที่ได้ศึกษา พบว่าความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนด้านอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาในการเรียน สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมในห้องเรียน และด้านการประเมินการเรียนการสอน สอดคล้องกับ Jedo (2017) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอน สำหรับนักศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านผู้สอน ระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเนื้อหา และ ด้านการวัดและการประเมินผล นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยต่างประเทศของ Suwantarathip (2019) ที่ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาในประเทศตุรกี ที่มีต่อหลักสูตรผสมอยู่ในระดับสูง ทศนคติต่อการเรียนรู้แบบผสมผสานในรายวิชาภาษาอังกฤษในด้านของผู้สอน และการรับรู้ของการเรียนรู้ออนไลน์แสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจของนักเรียน จากการศึกษาครั้งนี้ ทศนคติต่อการเรียนรู้แบบผสมผสานด้านความพึงพอใจของนักเรียนต่อหลักสูตรสามารถนำมาปรับเปลี่ยนเพื่อเสนอแนวทางสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรต่อไปในอนาคต

3. ผลการวิจัยด้านแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสาร พบว่า มีการเสนอ 5 แนวทางในด้าน
แนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษา
อังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 1. ออกแบบขนาด
ของห้องเรียนภาษาให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรม
เพื่อการสื่อสาร 2. การใช้เวลาในการเตรียม
ความพร้อม 3. การเลือกหัวข้อที่มีความเหมาะสม
ตรงกับความสนใจของผู้เรียน 4. การสร้างกิจกรรม
นอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนสิ่งเรียนรู้
จากสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจ และ
5. ผู้สอนการพูดควรเป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดี
สอดคล้องกับ Ubon Ratchathani University
(2017) พบว่า อาจารย์ผู้สอนควรมีการจัดการเรียน
การสอนให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้
โดยเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสนำมาใช้ภาษา ในการสื่อสาร

(Communicative Language Teaching : CLT)
และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR และ
ให้มีการพัฒนา จัดหา และจัดสรรสื่อเทคโนโลยี
สารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาตามระดับ
CEFR บริการแก่นักศึกษา เพื่อเป็นเครื่องมือ
ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของ
ผู้เรียนที่หลากหลายที่สามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง
 อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนควรจัดสภาพแวดล้อมและ
บรรยากาศที่กระตุ้นการใช้ภาษาอังกฤษทั้งใน
และนอกห้องเรียน และ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริม
การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อกระตุ้นให้
นักศึกษาเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะ
ทางด้านภาษาอังกฤษ

REFERENCES

- Brown, J. D. (1993). Self-Esteem and Self-Evaluations: Feeling is Believing. *Psychological Perspectives on the Self. Open Journal of Social Sciences*, 7(2), 47-58.
- Chaemchai, W. (2016). **Effects of practice-based teaching on English writing skills of primary school students.** *Mathayom 3.* (Master of Arts) Buriram Rajabhat University, Buriram. (In Thai)
- Chamroennusit, S. (2015). Golden opportunity for learning window of opportunity. *Journal of Education Burapha University* 31(3), 120-138. (In Thai)
- Dornyei, Z. (2001). **Communicative Language Teaching in the twenty-first century: the Principled Communicative Approach.** Cambridge England: Cambridge University press.
- Jedo, K. (2017). **Satisfaction of YRU Students towards Teaching English based on Communicative Language Teaching Approach.** (Report No. 34). Yala, Thailand: Yala Rajabhat University. (In Thai)

- Kaewthongma, N. (2017). **Creating a set of activities to develop English skills for communication on the topic My life using the theory of creating self-knowledge by creating work pieces for Mathayomsuksa 2 at Uttaradit School.** (Master of Education in English Curriculum and Teaching), Uttaradit Rajabhat University, Uttaradit. (In Thai)
- Lambunyarit, P., Phuripanik, C. & Rakbamrung, T. (2020). Teaching analytical reading through the Active Learning process to develop analytical thinking skills of Thai children in the Gen Z era. **Journal of Education Burapha University.** 31(3), 1-11. (In Thai)
- Little, W. (1983). **Communicative Language Teaching: An Introduction.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Office of the Basic Education Commission. (2015). **Teaching and learning management Manual for a new style of English according to the framework of international English proficiency standards.** Retrieved from <https://rnedu.go.th/2019/wp-content/uploads/2015/10/book-policy-obec-61.pdf> [2022, 15 July.] (In Thai)
- Padlian, B. & Jongkonklang, S. (2020). A study of academic achievement in English and Reading comprehension ability of Mathayom 1 students using SQ4R learning management together with multipart strategies. **Journal of Education Burapha University.** 31(3), 99-108. (In Thai)
- Phewphan, A. (2017). **Results of organizing experiences according to natural language teaching methods that affect language development regarding listening skills and speaking skills of early childhood children who use Thai as a second language.** (Master of Education in Curriculum and Teaching). Chiang Rai Rajabhat University, Chiang Rai. (In Thai)
- Praimahaniyom, T., Kamutthapichai, C. & Panklam, A. (2023) Enhancing English Reading for Critical Thinking with Aesop's Fables for EFL Learners. **Journal of Innovation in Educational Management and Research,** 5(3), 124-138. (In Thai)
- Richard, C. J. (2022). Initiating professional development in language teaching. **University of Sydney Journal of TESOL,** 3(1), 485-497.

- Ritthirat, N. (2012). **Thai University Students' English Oral Proficiency and Problems to Developing English Speaking Skill**. (Master of Arts in Teaching English as an International Language). Prince of Songkla University, Songkla. (In Thai)
- Suwantarathip, O. (2019). Predictors of Students' Satisfaction with a Hybrid English Course. **Turkish Online Journal of Distance Education** 20(1), 115-130
- Thonhpanchang, C. (2017). **Development of activity sets to practice English skills for communication in careers**. (Master of Education in English Curriculum and Teaching) Uttaradit Rajabhat University, Uttaradit. (In Thai)
- Ubon Ratchathani University. (2017). **Plan for developing students' English language skills Ubon Ratchathani University 2017 – 2021**. Retrieved https://www.ubu.ac.th/web/files_up/00046f2020122911401330.pdf [2022, 15 July.] (In Thai)
- Widdowson, H.G. (1979). **Explorations in Applied Linguistics**. (2 Vols). Oxford: Oxford University press.
-